

[Arbejdsministeren.]

sagde, at et forligsforslag var ikke sagligt — det var ikke sagt nedsættende — men han sagde, at det var ikke sagligt, det var et forsøg på at nå et resultat, og det kom eventuelt folketinget til at acceptere i en given situation. Men er det ikke i og for sig det, man foreslår at domstolen skal acceptere det, der kommer fra forligsinstitutionen for det frie områdes vedkommende? Jeg kan ikke se, at man har kunnet holde de ting ude fra hinanden på en rimelig måde, og derfor går forslaget slet ikke.

Samtlige ordførere har fremhævet ønsket om, at arbejdsmarkedets parter klarede opgaven selv. Jeg tror, man må sige, at hvis man instituerer en permanent tvungen voldgift, som man her vil, lægger man på forhånd hindringer i vejen for et samarbejde parterne imellem, og man ødelægger noget af deres forhandlingsmulighed. Det er ikke et synspunkt, jeg er alene om. For et par år siden skrev det ærede medlem hr. Poul Sørensen en hyldestartikel til den daværende formand for Arbejdsgiverforeningen, og deri stod der, at

„bevidstheden om, at den endelige afgørelse vil blive truffet ved tvungen voldgift, så arbejdsstandsning undgås, ikke vil virke fremmende for parternes forhandlingsvilje.“

Det er jo det, der er det centrale i sagen, at hvis man stiller dem over for bundne opgaver på forhånd, er deres muligheder for at komme igennem ikke nær så store, som hvis vi har frie forhold. Dertil kommer så endelig det, at de to forslagsstillere, der har talt i dag, fuldkommen har opgivet at gå ind i diskussionen om, hvorvidt man i virkeligheden kan afgrænse livsvigtige områder, før man ved, om konflikten overhovedet bliver til noget. Så er det et forsøg på på forhånd at dele noget op, som man i virkeligheden ikke ved hvad er. Det, der er afgørende for os, er, at man kan komme i en vanskelig situation, men at man ikke kan tage stilling til den, før man overhovedet kender den. Man må kende dens omfang, dens forløb, den situation, man i øjeblikket befinder sig i. Jeg kan ikke vide, om det skulle være nødvendigt engang at foretage en afgrænsning. Forligsmændene

kan gøre det, så at de kan udsætte arbejdsstandsningen, men en situation kan blive så penibel, at den må løses ad anden vej. Men dér står man i en situation, hvor en afgrænsning klart kan foretages, fordi man kan se, hvorledes situationen er.

Hér vil jeg gerne sige med det ærede medlem hr. Baunsgaard, at det var lidt af en letsindig udtalelse, det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom med, da han erklærede, at hvis vi ikke ville gå ind for det forslag, der her var stillet, ville han på forhånd sige, at forslagsstillerne ikke ville være med til en lovgivning fremover. Mon ikke man skulle tage det med ro, se, hvordan situationen er? Og hvis den skulle være af en sådan karakter, at det måtte være nødvendigt at tage hensyn til fælles samfundsinteresser, kan jeg ikke tænke mig, at en — jeg tillader mig at sige letsindig — udtalelse i øjeblikket af det ærede medlem hr. Axel Kristensen ville afskære to store oppositionspartier fra at handle på forsvarlig måde. Det kan jeg ikke tro. Jeg kan bare konstatere, at der er afgørende flertal i folketinget for at afvise forslaget til lov om permanent voldgift i arbejdsretlige spørgsmål.

Jeg skal bare sige en enkelt ting til slut til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det ærede medlem forsøgte at tillægge forbundsformand Alfred Petersen nogle udtalelser om ulovlige strejker, som denne ikke har fremsat, men som, udlagt af det ærede medlem hr. Alfred Jensen, giver en helt, helt anden mening af Alfred Petersens udtalelser. Det ærede medlem påstod, at Alfred Petersen har erklæret, at ikke alle ulovlige strejker er uberettigede. Det har han ikke sagt. Jeg har her protokollen fra arbejdsmandskongressen, hvor forbundsformand Alfred Petersen udtaler sig om det spørgsmål, og jeg skal tillade mig et kort citat:

„Der kan være visse situationer, hvor en uvarslet strejke både er berettiget og lovlig.“

Det er det, han har sagt, og hvis man vil slå efter i de bestemmelser, som nu engang gælder, vil man se, at en uvarslet strejke kan være lovlig og berettiget på områder — det har vi dom for mange gange — hvor det drejer sig om liv, ære og velfærd. Man bør ikke stiltiende finde sig i, at udtalelser af forbundsformand Alfred Petersen udlægges helt forkert.